

© Jacqueline Dersjant

Jacqueline Dersjant:

“EEN TROUWDAG
IS DE SAMENLEVING
IN HET KLEIN”

Dersjant is een fotografe met een missie. Ze wil de bruidsfotografie uit het verdomhoekje halen en laten zien dat je bruidsreportages prima kan verenigen met werk als fotojournalist of reclamefotograaf. Bruidsfotografie is een razend uitdagende discipline die dringend toe is aan een herwaardering.

“IK BEN NIET HET TYPE DAT ‘HET BRUIDJE’ BEVALLIG OVER DE MOTORKAP DRAPEERT EN DAT DAN IN SEPIA VASTLEGT”

Jacqueline Dersjant zocht tijdens haar opleiding aan de Fotoacademie lang naar iets dat ze leuk vond. Ze nam deel aan wedstrijden en werd daarbij regelmatig genomineerd. De ene keer met autonoom werk, de andere keer met iets wat gemaakt was in opdracht van een tijdschrift. Dersjant: “Elke keer als ik de aankondiging van een wedstrijd zag, dacht ik ‘oh, wat leuk om mee te doen’. Dat meende ik oprecht. Dat maakte het moeilijk mijn ding te vinden in de fotografie.”

Op een gegeven moment kreeg Dersjant de vraag of ze een huwelijksreportage wilde maken. “Bruidsfotografie werd op de Fotoacademie niet echt aangemoedigd. Daar zat al het *dédain*. Dat was mijn eigen gevoel ook. En ik deed al zoveel dingen die wél leuk waren dat ik niet stond te popelen om me ook nog eens in dit vakgebied te begeven. Toch deed ik het, maar wel op mijn eigen manier. Ergens halverwege de dag zei een bruiloftsgast tegen mij: ‘Mag ik zeggen dat jij een ongelooflijk blij uitstraling hebt?’ Toen pas voelde ik de kramp in mijn kaken. Ik had het zó ontzettend naar mijn zin dat ik de hele tijd breed liep te grijnzen. Een trouwdag is de samenleving in het klein. Zó leuk. Niemand die zich afvroeg waarom ik daar liep te fotograferen. Ik zou dat ook wel op straat willen doen, maar dan wil iedereen weten wat ik met de foto’s van plan ben. Hier kon ik ongehinderd mijn gang gaan. Na vijf minuten was men mijn aanwezigheid al vergeten. Tot mijn verbazing vond ik het echt heel erg leuk. In tegenstelling tot wat mij altijd verteld was.”

Dersjant volgde destijds enkele masterclasses. Onder meer bij Jaap Vliegthart, Eric van den Elsen, Vincent van de Wijn-

gaard, Marcel Christ, Carli Hermès, Erwin Olaf, Joost van den Broek en Morad Bouchakour. “Als ik zei dat ik bruidsfotografie hartstikke leuk begon te vinden, werd me gezegd dat het leuke er snel af zou zijn en dat het na twee of drie keer al kon tegenstaan.”

“Ik heb er mijn tijd voor genomen, juist omdat het me zo afgeraden werd. Achteraf realiseer ik me ook waarom men dat zei. Goede, geslaagde fotografen klaagden dat ze het gevoel hadden dat ze dingen moesten omdat het zo hóórt. Ze conformeerden zich aan een bepaald cliché. Ik heb gewoon mijn eigen ding gedaan. Dan is het bijna vrij werk om er zo’n dag te zijn. Het heeft een tijd geduurd voor ik het echt ging doen. Ik wil niet alleen bruiloften, hoewel ik daar soms over twijfel. Want wat is erop tegen? Ik fotografeer ook voor tijdschriften en voor een glossy over sociaal en duurzaam ondernemen. Ik vind het leuk om de andere kant van de samenleving te laten zien, op een andere manier met de dingen bezig te zijn. Ik ben nu de fotograaf die de corporate imaging van een grote, nieuwe onderneming mag bepalen. Ook de beleving en emotie van het daar gemaakte product. En ik vaar elk jaar mee op de boot van het Aids-fonds om de Gay Pride te fotograferen. Uiteindelijk maak ik dan precies dezelfde foto’s. Observeren, menselijke momenten vinden en de dingen met humor vastleggen.

IMAGO VERBETERING

Op haar website staat: ‘Jacqueline Dersjant, fotojournalist. Mensen, momenten, emoties & plezier - mijn passie’. Ze is één van de weinige fotografen waar bruidsfotografie en commercieel werk op

een en dezelfde website door elkaar lopen. Anderen brengen een scheiding aan. “Ik niet. Commercieel gezien is dat onhandig. Bruidsparen willen bruidsfotografie zien, art directors juist níet. Die willen daar niks van weten. Misschien is het niet verstandig, maar ik zie het als een missie, als een stokpaardje. Ik wil het imago verbeteren. Daarom heb ik besloten om beide zaken bij elkaar te houden.” Dersjant krijgt haar meeste klanten via de website, via Fearless Photographers of WPJA (zie kader, red.). “Er gaat heel veel via via. Eigenlijk merk ik dat mijn offerte er daarna niet meer zoveel toe doet. Ze hebben hun keuze gemaakt en willen geen ander. Ik merk het meteen als mensen via via bij me gekomen zijn. Die laat ik mijn werk zien en als ik dan dingen hoor als ‘Wij gaan daar en daar trouwen met een prachtig bruggetje’ of ‘Dit soort foto’s hoeven we niet per se’, dan vraag ik verder. Als blijkt dat ze iets anders willen dan ik doe, adviseer ik ze elders te gaan kijken. Ik ben niet het type dat ‘het bruidje’ bevallig over de motorkap drapeert en dat dan in sepia vastlegt. Ik moet de vrijheid hebben om te doen wat ik wil en te zijn wie ik ben.”

Ze is al bij het begin van de dag aanwezig. Vóórdat de stress toeslaat bij het bruidspaar. “Het moment dat moeder, zus en vriendin samen met de bruid zijn. Zodat ik een beeld krijg van hoe de familie is. Het gebeurt zo goed als nooit dat ik pas tijdens de ceremonie binnenkom - dat soort klussen neem ik zelden aan.”

Door met een tweede fotograaf te werken heeft Dersjant veel meer vrijheid. “Tot zo’n twee jaar geleden was dat ongebruikelijk in Nederland, nu zie je het vaker. Door met z’n tweetjes te werken is er meer vrijheid. Vooral de vrijheid om andere beelden te maken. Terwijl ik naar de bruid ga, gaat de ander naar de bruidegom. Die wordt vaak vergeten. Alles draait om de bruid, terwijl ook de bruidegom bij zijn ouders zit en door vrienden wordt bijgestaan. Door met zijn tweeën te fotograferen kunnen we beide voorbereidingen vastleggen, die van bruid en bruidegom.”

Oorspronkelijk opgeleid als jurist volgde Jacqueline Dersjant in 2001 haar creatieve hart en schreef ze zich in aan de FotoAcademie in Amsterdam. Na die opleiding ging ze fotograferen voor reclamebureaus en tijdschriften. In 2006 schoot Dersjant haar eerste bruiloft, waarmee ze een PANL (Photographers Association of the Netherlands) Award won en een ‘Honorable Mention’ bij de PX3 (Prix de la Photographie Paris). Terugkijkend op 2006 realiseerde ze zich dat het fotograferen van die bruiloft een van de leukste dingen van dat jaar was en ging ze zich daar verder in bekwamen. Inmiddels is Dersjant lid van de Wedding Photojournalist Association (WPJA), doet ze mee met de wedstrijden van Fearless Photographers, organiseert zij de Fearless Conference in Nederland en heeft ze Shooting opgericht. Kortom: Jacqueline Dersjant heeft zich ontwikkeld tot een warm promotor van de bruidsfotografie.

© Jacqueline Dersjant

© Jacqueline Dersjant

© Jacqueline Dersjant

© Jacqueline Dersjant

“IK LIJK NIET OP DE TRADITIONELE HUWELIJSFOTOGRAAF DIE STEEDS HET INITIATIEF NEEMT, MAAR MEER OP DE BUURVROUW MET EEN DURE CAMERA”

RECLAME OP DE TROUWDAG

Als het even kan is 's avonds, tijdens het huwelijksfeest, een slide-show te zien. Een selectie van wat er die dag geschoten is. “Ten eerste is dat ontzettend leuk. Veel feestgangers waren er overdag niet bij. Daarnaast is het een beetje reclame

WEBSITES

De Top - Trouwfotografen Ontmoetingsplatform www.detop.eu

Shooting - Wedding Photography Blog <http://shooting.com>

Fearless Photographers - www.fearlessphotographers.com

PHTGRPHR - Jacqueline Dersjant, Fotojournalist - www.pht-grphr.com

Wedding Photo Journalist Association - www.wpja.com

Facebook Trouwfotografen Ontmoetingsplatform - www.facebook.com/bijdetop

voor mijzelf. Maar wat ik vooral leuk vind, zijn de reacties. De verrassing van de bruiloftsgasten: ‘Goh, heb jij die foto’s gemaakt?’ Ik lijk niet op de traditionele huwelijksfotograaf die steeds het initiatief neemt, maar meer op de buurvrouw met een dure camera. Daarom word ik niet als echte fotograaf beleefd maar als iemand die gewoon wat foto’s maakt.”

In 2009 was er een masterclass bruidsfotografie in Parijs, door Huy Nguyen, die de Fearless Photographers heeft opgericht. Samen met vijf collega’s ging Dersjant hier naartoe. Met dezelfde trein en in hetzelfde hotel. “Heel inspirerend. Uit dat contact is Shooting ontstaan, een platform voor fotografen die de bruidsfotografie op journalistieke wijze benaderen.” De contacten met Huy Nguyen wer-

den aangehouden. Dit jaar organiseerde Dersjant op verzoek van Nguyen in Amsterdam een Fearless Conference. Die vond in juli plaats. Zoals het ernaar uit ziet komt er april 2014 weer een. Opnieuw in Amsterdam.

“Het gaat over de emancipatie van de bruidsfotograaf. Het stoort me dat ik me tegen collega-fotografen, artdirectors en andere creatieven moet verdedigen als ik hen vertel dat ik bruidsfoto’s maak. Ik ben trots op wat ik doe. Ik vind dit werk superleuk. Ik denk dat ik echt mooie beelden maak. En toch ben ik bij voorbaat geneigd me te verdedigen. Heel af en toe komt een artdirector naar me toe die juist door die bruidsfotografie ziet wat ik kan. Hé hé, denk ik dan. Eindelijk iemand die kan kijken.”

© Jacqueline Dersjant